

Finansieringen af disse – og en lang række andre – merudgifter sker ved omprioriteringer på statsbudgettet. . . .

Fra 1987 omlægges en række statslige refusioner på det sociale område til bloktilskud til kommunerne, således at kommunerne fremover fuldt ud finansierer udgifterne til børne- og ældreomsorg samt til en række forebyggende sundhedsforanstaltninger.

— — —

Når det har været muligt at gennemføre så betydelige omprioriteringer inden for den uændrede udgiftsramme, skyldes det bl.a. iværksættelsen af budgetreformen. Hovedsigtet med denne reform er forenkling af budgetstyringen og større dispositionsfrihed til de enkelte myndigheder.

— — —

Resultatforbedringen i statsvirksomhederne og de indtægtsdækkede virksomheder indebærer et fald i det samlede nettotilskud på 1,2 mia kr. svarende til en forbedring på næsten 23 pct. fra 1986 til 1987. Samtidig stiger omsætningen med 18 pct.

— — —

Statens samlede indtægter er efter fradrag for rentebetalinger skønnet til knap 194 mia kr. på finanslovforslaget for 1987. Dette er ca. 8 mia kr. højere end det seneste skøn for 1986.

I forhold til de foregående år er der tale om en forholdsvis beskeden indtægtsstigning. Det skyldes først og fremmest, at der i forbindelse med skattereformen sker en lettelse af indkomstskatterne på godt 5 mia kr. Heraf udgør udgifterne til den nye børnefamilieydelse godt 2 mia kr. Den forventede nedgang i selskabsskatten skyldes pengeinstitutternes ekstraordinært store skattebetalinger i 1986 som følge af de store kursgevinster i 1985 i forbindelse med rentefaldet.

Når indtægterne alligevel stiger med 8 mia kr. i 1987, skyldes det, at afgiftsforhøjelserne i forbindelse med martspakken først slår fuldt igennem på statens indtægter i 1987. Realrenteafgiften bidrager også med en kraftig stigning i statens indtægter i 1987. Desuden falder renteudgifterne med 3 mia kr. i 1987 og bidrager herved også til stigningen i indtægterne i 1987.

— — —

Vigtige dele af de mål, regeringen satte sig ved sin tiltræden i 1982, er nu opfyldt. Der forventes således balance på statsbudgettet allerede i 1986.

— — —

Den stigende aktivitet har imidlertid . . . også medført en stigende import og dermed en belastning af betalingsbalancen. Derfor er der ikke grundlag for at lempe finanspolitikken. Tværtimod må genopretningspolitikken udbygges og forstærkes på en række områder.«